

at billedet af, at Danmark lå på et meget højt niveau i forhold til andre EU-lande, slet ikke holdt stik, når man så det i forhold til købekraften. Det perspektiv synes jeg er vigtigt at tage med i denne debat.

Fremskridtspartiet er naturligvis kraftigt imod alt, hvad der hedder planøkonomiske tiltag, og derfor ønsker vi, at vi får den liberalisering igennem hurtigst muligt. Med hensyn til priskontrol har vi før haft en del debatter her i salen, og det fremgik af de debatter, at Centrum-Demokraterne var et af de partier, der meget kraftigt tog afstand fra alt, hvad der hed priskontrol. Det synes jeg er flot, og nu sagde man så i forbindelse med finanslovforhandlingerne, at man simpelt hen ønskede en frivillig aftale. Jeg vil så godt advare imod, at det ikke bare bliver på papiret, at det skal være frivilligt, men at det også reelt ikke kommer til at blive en slags revolverpolitik, man fører over for brancheorganisationerne.

Jeg glemmer heller ikke de debatter, der var tidligere, hvor netop Venstres ordfører udtalte, at man skulle passe på, at det nu ikke blev et valg mellem pest og kolera. På daværende tidspunkt havde man simpelt hen sat revolveren for brystet af brancheorganisationerne, og da var Fremskridtspartiet enig i, at det jo ikke nytter noget, at man sætter sig til forhandlingsbordet og siger: Hvis I ikke kan tage det, vi har, så bliver det altså vedtaget ved lov. Jeg kan også forstå på ordførerne selv for Socialdemokratiet, at man er interesseret i, at der simpelt hen bliver så meget frivillighed som overhovedet muligt i denne sag.

Men vi tror ikke på, at det bliver bedre, før man tager sig sammen og gennemfører den liberalisering, der er så tvingende nødvendig for brugerne herhjemme. Vi skal have de priser ned, og det får vi kun ved en liberalisering af området.

Keld Albrechtsen (EL):

Man kan ved læsningen af dette forslag, som SF har fremsat, konstatere, at SF på dette område har mistet troen på de kapitalistiske markedsmechanismer, og det er et tegn fra SF's side, som vi i Enhedslisten hilser særdeles velkommen og gerne ser udbredt også til andre områder.

Når vi ser på medicinproduktionen, er spørgsmålet jo, om det grundlæggende overhovedet er en opgave, som det er forsvarligt at overlade til den private sektor. Det tror vi faktisk ikke i Enhedslisten at det er. Vi tror mere på,

at fremtiden på dette område ligger i en offentlig produktion i amterne under demokratisk kontrol, og der kunne man jo godt tage fat i de amter, som er med til at betale regningen for disse alt for høje medicinpriser og måske også for en række produkter, som ikke er nødvendige. Man kunne f.eks. via opbygningen af hospitalsapoteker, der også producerer nødvendig medicin, komme ind på en mere positiv udvikling på længere sigt, og det er i hvert fald nogle visioner, som vi fra Enhedslistens side meget gerne vil være med til at drøfte.

Men dér, hvor vi nu står, har vi altså et problem med de alt for høje priser, og det fremsætter SF et forslag til at gøre noget ved. Vi støtter de elementer, som er i forslaget på den måde, at vi gerne vil være med til en omlægning, der kan modvirke unødvendig brug af medicin og samtidig sænke prisen på den nødvendige medicin. Det er jo sådan, jeg forstår at sammenhængen i forslaget er, og det støtter vi.

Vi støtter også, at der indføres maksimalpriser, og at det også sker i forbindelse med godkendelse og markedsføring af nye lægemidler.

Vi er måske nok lidt bekymrede for, om SF's forslag kan komme i vanskeligheder med EU-reglerne. Det håber jeg ikke at det kan, men nu om dage er det jo meget vanskeligt her i Danmark overhovedet at gennemføre noget som helst fornuftigt, uden at man render ind i EU-regler. Det gør man desværre sandsynligvis nok også på dette område.

Socialdemokratiets ordfører kunne ikke få øje på et flertal. Det må man forstå på den måde, at der må være visse regeringspartier, som ikke vil være med, for ellers ville der jo være et flertal af Enhedslisten, SF og regeringen. Men jeg vil da godt spørge ministeren, om vi så i det mindste ikke kunne komme det skridt videre, at vi tog hr. Jan Kørpe Christensens idé op og sagde, at hvis ikke disse forhandlinger om frivillig aftale fører til et for samfundet tilfredsstillende resultat, bliver samfundet selvfølgelig nødt til at sikre, at der sker noget fornuftigt, det vil sige, at vi får disse medicinpriserne ned på et mere rimeligt niveau ad lovgivningens vej; i så fald kan der da godt være en idé i frivillige forhandlinger.

Jeg er bare stensikker på, at frivillige forhandlinger, hvor Folketinget ikke tilkendegiver, at man mener det alvorligt, ikke fører til noget som helst. Hvorfor skulle mennesker eller selskaber, som skovler penge ind på overprofitter, gennem frivillige forhandlinger nedsætte deres profit?